

være gaaet af Ballonen«. Som Sagen nu forelaa, var Offentligheden udelukket fra at danne sig en selvstændig Mening om, hvad der var passeret, og dermed var et vigtigt Retsplejeprincip blevet krænket. Det naturlige havde været, om Ministeren havde grebet ind paa den Maade, at han havde offentliggjort Dommen og saa set, hvordan dette havde virket paa Offentligheden. — Med al Respekt for Ministerens Formaal kunde de Konservative ikke sige andet, end at Ministeren ved denne Lejlighed havde gjort sig skyldig i et alvorligt Fejlgreb.

A. M. Hansen (R. V.) syntes, at den Række Grunde, Ministeren havde fremført som Bevis for Offentliggørelsens Berettigelse, var af en saadan Vægt, at Tinget kun havde eet at gøre, nemlig at tage Ministerens Redegørelse til Efterretning.

Hartel (F. F.) kunde i det store og hele slutte sig til den af Victor Pürschel givne Karakteristik af Ministerens Handlemaade.

Hans Hansen (Rørby) udtalte som Retsforbundets Opfattelse, at det juridiske Grundlag for Ministerens Erklæring var i Orden. *Svend E. Johansen* delte dog ikke sine Grøppefællers Syn paa Sagen, men stemplede Ministerens Handling som fjendtlig mod Retsplejelovens Aand.

Under den fortsatte Forhandling, der bl. a. førte ind paa Spørgsmaalet om Kommunisternes Stilling til Grundloven, fremsatte *Aksel Larsen* følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Tinget udtaler, at Justitsministerens offentlige Erklæringer i Grundtoft-Sagen strider mod Retsplejeloven, som Ministeren skulde være den øverste Værner af, og idet Tinget udtaler, at det vilde være ønskeligt, om Justitsministeren var i Besiddelse af den Lovkundskab og Sindsligevægt, hans høje Embede maa kræve af sin Udøver, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Fr. Dalgaard anbefalede at forkaste den foreslaaede Dagsorden. *Victor Pürschel* erklærede, at de Konservative allerede paa Grund af Dagsordenens Sammenblanding af stort og smaat ikke kunde stemme for en Udtalelse af denne Karakter, og *Hartel* bemærkede, at de i Dagsordenens sidste Del anstillede Betragtninger laa helt udenfor, hvad Det frie Folkeparti kunde ønske at udtale sig om.

Paa en Forespørgsel af *Krag* (V.) om, hvorvidt der ikke fra Regeringspartierne Side vilde blive foreslaaet et Tillidsvotum til Ministeren, svarede *Hartvig Frisch* (S.), at man vilde følge samme Fremgangsmaade, som var fulgt ved tidligere Lejligheder, nemlig simpelt hen nedstemme Dagsordenen;